

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

V. Quomodo Germanus Imperii insignia suscipere per vim coactus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ad fastum ac pompam vestitus atque ornatus, edicta quaedam proposuit de militum in bellis tolerantia, & de accurata eorundem armatura, de annona denique quam ex fisco accepturi essent. Qui cum de his rebus jam antea aliquid didicissent, tunc iram suam in apertum erumpere siverunt. Impetu igitur facto in tabernaculum Prisci, omnes ejus sarcinas, & magnificentum apparatus, & ex thesauris pretiosissima quaeque, barbatorum more diripiunt. Ipsum quoque interfecturi, nisi confesso quodam ex funalibus equis, Edeffam se proripuisset. Eam urbem milites missis eo aliquot copiis obsederunt, Priscum sibi dedi flagitantes.

Ἀπὸς τὸ κομποδέσπερον ὀξησηκμήθη, πρὸς τὴν πύλιναν ἀπὸ τῆς τῶν στρατιωτῶν ἐστὶν ἐπιπέλειας, ἀπὸ τῆς ἀκρίβειας ὀξησεως, καὶ ὅν ἐκ τῆ δημοσίου κομισαυτοῦ οὐκ ἔπρω ἀπὸ τῶν πετυσμήροι, ἐς τὸν φανῆς τὸν θυμὸν ἐξέρρηξαν ὁμοσε χωρησαυτες ἐνθα ὑπὸ σκηνῶν ἀμύθη, ληϊσὶν μὴ βαρβαρικῶς ὅσα μεγαλοπρεπῶς ἀπὸ δεσκάσο, ἑτῶν κημηλιῶν τὰ πτωχὰ ἀμύθη καὶ ἄνδρῶν διεχρήσαντο, ἐκ μὴ τῶν τῶν παρῶν ἵππων ἑπτάς, καὶ τῶν ἐδεσῶν δεσώθη ὑπὸ τῶν φανῆς ἐπολιόευσαν, τὰ Β πείσκον ἐξαιτέμῃροι.

CAP. V.

Quomodo Germanus Imperii insignia suscipere per vim coactus est.

SEd cum Edeffeni id facere recusarent relicto illic Prisco, Germanum Ducem rei militaris per Phoenicem Libanensem, injecta manu corripunt: & ducem suum, quantumq; in ipsis erat, Imperatorem constituunt. Cumque Germanus quidem id renueret, illi verò acrius instarent; & gravis utrimque contentio esset, illo annitente ne cogeretur: his ut id quod volebant perficerent contententibus: ac militibus quidem mortem ei interminantibus, nisi sponte munus delatum susciperet: Germano verò mortem libenti animo amplectente: postquam eum nec metu vinci, nec terrore percelli viderunt, verbera quaedam ac membrorum mutilationes ei inferre cœperunt, rati scilicet eum ista haudquaquam toleraturum. Neque enim illum duriorē fore quàm natura & atas ipsius ferret. Rem igitur aggressi, parcius & eum reverentia quadam periculum ejus fecerunt: tandemq; eum invitum assentiri coegerunt, & conceptis verbis jurare, se se ipsis fidem servaturum. Ita igitur ipse militibus subditus imperare, & regere eos à quibus regebatur; & qui captivus erat, dominari compulsus est. Reliquis deinde omnibus ordinum ductoribus & præpositis ac Tribunis, centurionibus item ac decurionibus expulsi, alios pro arbitrio in eorū locū substituant, maledicta in imperiū ac probra palam congerentes. Et modestius quidem, ut plurimum se gerebant, quàm

Κεφ. ε'.

Περὶ τῆς γερμανοῦ ἐκ τῶν ἑλλῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς καταχρήσεως.

Ὡς δὲ τῆς πόλεως οὐκ ἐνεδίδωσαν ἀφῆρες ἡρώδης ἀπὸ πείσκον, βία δὲ καὶ ἀβουλήσας γερμανὸν τὸν ἐν Φοινικῆ βασιλέα στρατιωτικῶν ταγματῶν ἡγεμῶνα χρεθόνεσι (φῶν ἡγεμόνα τό γε ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἀποκράτορα τῆς ἀντιλήμονι) καὶ τῶν στρατοῦ ἐγκλιμένων, ἐκεῖνος τὸ ἀμφοῦν ἑσπασμένον, μὴ βιασθῆναι, τῶν δὲ ἐξεργασαυ καὶ τῶν μὴ ἀποκλιμῶν ἐκ δεικνυμῶν ἐκ μὲν ἐκῶν ἐνδεχόμεν. Ἐδὲ, μάλα δὴ καὶ τὸ δεχομένον, ὡς ἔτε φοβοῖτο, ἔτε κατεπῆτοίτο, ἐπεί ποτὸ ἑπῆτινας αἰκλιῶν τε καὶ ἐθήσεων ἀπὸ χρήσεως, ἀς ἔδα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὄντο. Ἐγὼ δὲ τῆς φύσεως, καὶ τῆς ἀπαιτίας ἐσοδῶ ἀτεγκότερον, καὶ κατὰ τῶν ἀμύθη καὶ ἀποπρεσάσας αὐτὸν, σὺν δὲ λαοῦ καὶ φῆδοι, τέλει ἀκούσας βίασθῆναι τε καὶ διομόσασθῆναι μὴ τὰ πᾶσα φυλάσθαι αὐτοῖς. ἐνθεν ἐν ἀρχῆν ἀρχόμενος, καὶ κελεύεμενος, καὶ εἰλημμένον δεσπότην (καὶ καλὴν ἀγαθόν. τὰς δὲ γε ἀλλῶς ἀπαιτίας ταξίαρχες, λοχαγῶς τε καὶ χιλίαρχες, ὡς τῶν ὁμοεικάσθῃ ἢ δεκάδοι ἤρχον ἐκδιδάσκοντες, (φῆσι χρεθόνεσι) ἐς ἐβέλοντο, ἀνασταθῶν τὴν βασιλείαν βλασφημῶν ἐκ τῶν μὴ βαρβαρῶν.

βαρδάρων μείλιότερον... τα πολλά διαγιγνώμηναι... εδ' εγδτακλούς μετρησις η σαθμοίς τας σιπ...

A Barbati erga provinciales. Verum à Sociis ac servis Reipublicæ longissime aberant. Nam neq; statutis ponderibus ac mensuris annonas accipiebant, nec assignatis sibi mansionibus contenti erant. Sed sententia sua unicuique pro lege, & voluntas pro mensura fuit.

Κεφ. 5.

Ο βασιλευς Φιλιππειον παλιν εξαπισειν ο υ στρατος τωτων ε παρεδξατο.

CAP. VI.

Quomodo Imperator denno Philippicum misit, utq; exercitus eum suscipere recusavit.

ΤΑυτα διαθήσεια Φιλιππειον βασιλευς εκπέμπει... ον ε μονον οχ εσεδεξαν... αλλα καν ει τινα εκεινω προσήκον...

B Ad istas res componendas missus est ab Imperatore Philippicus. Quem tamen milites non modo non susceperunt: Verum si quem forte ei favere suspicati fuissent, is de vita ipsa periclitabatur.

Κεφ. 7.

Πει χροσειν η θεμπολεως ε της κατ' αυτη ημοινης συκοφαντίας, επως τε ταυτων ηεν η δαλεξεν.

CAP. VII.

De Gregorio Antiochia Episcopo, deque concinnata a. versus eum calumnia, & quomodo illam falsi convicerit.

ΕΝ τωτοις ολιων τωπραγματων, επανεσι της βασιλιδ... ηρη τον αγωνα νεκρικως ον ισορησων ερχομαι... ασερει την...

D Um res in hoc statu essent, Gregorius Antiochenis Episcopus ex urbe regia domum revertitur, cum jam victoriam reportasset ex quodam certamine, quod hoc loco commemorabo. Quo tempore Asterius Comitativam Orientis administrabat, orta inter ipsum & Gregorium contentione, primores urbis univerti Asterio sese adjunxerunt. Plebei quoque & opifices ejusdem urbis, Asterii partes secuti sunt. Singuli enim damno aliquo se affectos esse à Gregorio affirmabant. Tandem verò etiam populo permissum est, ut probra ac maledicta in Episcopum conjiceret. Ambo igitur, tam primores scilicet, quam opifices, in eandem cum plebe sententiam conspirarunt: Et tum per plateas, tum in theatro, contumeliose vociferari adversus Gregorium cæpere: ne scenicis quidem ab ejusmodi petulantia abstinentibus. Interea Asterio magistratus abrogatur, & Joannes in ejus locum substituitur. Mandatumque est ei à Principe, ut de motu illo diligenter inquireret: Vir ne ad levissima quidem negotia, nedum ad tantam rem componendam idoneus. Itaq; cum urbem tumultu ac turbis repleisset, & editis propositis denuntiasset, licere cuivis Episcopum accusare, libellum contra eum à quodam argentariæ mensæ prapposito oblatum suscepit: quo accusabatur Gregorius, quòd cum pro-

